

اثر چهار دور آبیاری بر روند رشد، شاخص‌های فیزیولوژیکی و عملکرد سه رقم آفتابگردان

خلیل کریم زاده اصل^۱، داریوش مظاہری^۲، سیدعلی پیغمبری^۳

۱- کارشناس ارشد زراعت، ۲- استاد دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، ۳- دانشور دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

تاریخ وصول: ۸۳/۳/۱۶

چکیده

این تحقیق به منظور مطالعه اثر چهار دور آبیاری بر روی روند رشد، شاخص‌های فیزیولوژیکی و عملکرد سه رقم آفتابگردان انجام گرفت. آزمایش با بهره‌گیری از طرح کرت‌های یکبار خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در مزرعه بخش دانه‌های روغنی مؤسسه اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج در سال ۱۳۷۹ انجام گرفت ارقام به کار رفته در آزمایش شامل رقم رکورد، گلشید و Hysun33 و چهار دور آبیاری اعمال شده عبارت بودند از دور آبیاری اول هر هفت روز یکبار (شاهد)، دور آبیاری دوم هر ۱۱ روز یکبار، دور آبیاری سوم هر ۱۵ روز یکبار دور آبیاری چهارم هر ۱۹ روز یکبار. نتایج نشان دادند با افزایش دور آبیاری تمام شاخص‌های فیزیولوژیکی (LAI,NAR,RGR,CGR) با افت مواجه می‌شوند. شاخص‌های فیزیولوژیکی RGR و NAR برای ارقام متفاوت تفاوت چندانی نداشتند ولی LAI برای رقم Hysun33 بالاتر از ارقام دیگر بود. شاخص برداشت برای این رقم در شرایط کمبود آب کمتر تحت تأثیر قرار گرفت و همچنین عملکرد مطلوب‌تری با مصرف آب کمتر ایجاد کرد. عملکرد مطلوب این رقم به علت تخصیص بهتر مواد فتوستتری به نفع مرحله زایشی و رسیدن دانه بود. لذا ممکن است با کاشت این رقم ضمن رسیدن به عملکرد مطلوب، در مصرف آب نیز صرفه‌جویی به عمل آید.

واژه‌های کلیدی: دور آبیاری، ارقام آفتابگردان، کمبود آب، شاخص‌های فیزیولوژیکی، عملکرد

مقدمه

محیط، طول گیاه و پوشش گیاهی کامل، مقدار آب مصرفی بالا می‌رود (۹).

کوکس و جولیف (۱۹۸۶) در آزمایش دو ساله‌ای روی آفتابگردان دریافتند که عملکرد دانه در شرایط دیم نسبت به شرایط آبیاری آفتابگردان ۵۱ درصد و برای شرایط آبیاری محدود ۲۰ درصد کاهش می‌یابد. آنها بیان داشتند که در شرایط تنفس آب^۱ LAI حساس‌ترین عامل در بین شاخص‌های فیزیولوژیکی در مرحله رویشی گیاه می‌باشد (۶). نتایج دیگری نشان داد کمبود آب سبب پوکی شدید دانه و افت عملکرد در ارقام آفتابگردان گردید (۱).

ترنر و همکاران (۱۹۸۷) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که کمبود آب در آفتابگردان میزان NAR^۲، وزن خشک برگ‌ها، ساقه و ریشه را کاهش می‌دهد و باعث کاهش TDM و کند شدن روند رشد می‌گردد (۱۶).

تحقیقات دیگری نشان داد NAR خصوصیتی است که بیشترین توجه را به عنوان یک معیار احتمالی گزینش جهت بهبود عملکرد در آفتابگردان به خود اختصاص داده است (۱۴).

بوناری و همکاران (۱۹۹۲) اظهار داشتند وقوع محدودیت آب و ایجاد تنفس خشکی سبب کاهش فعالیت برگ و به دنبال آن کاهش عملکرد می‌گردد (۵).

یگاپان (۱۹۸۲) متوجه شد که تنفس رطوبتی موجب

آفتابگردان چهارمین دانه روغنی یکساله جهان است که به خاطر روغن خوراکی آن کشت می‌شود (۲). آفتابگردان به عنوان یک گیاه زراعی مطمئن در دامنه وسیعی از شرایط محیطی عملکرد قابل توجهی دارد و نیاز کشور به روغن‌های گیاهی خوراکی یک نیاز اساسی است.

ایران با قرار گرفتن در عرض جغرافیایی ۲۵ تا ۳۸ درجه جزو مناطق خشک و نیمه‌خشک به حساب می‌آید و عملکرد گیاهان زراعی در نتیجه کمبود نزولات جوی به شدت کاهش می‌یابد. با توجه به نیاز کشور به روغن و کمبود آب برای آبیاری تعیین دور آبیاری^۳ مناسب که بتوان با اعمال آن ضمن صرفه‌جویی در آب عملکرد قابل قبولی نیز به دست آورد، ضروری می‌نماید، به همین دلیل بررسی توان مقاومت ارقام آفتابگردان به کمبود آب و مطالعه چگونگی روند رشد و عملکرد و شاخص‌های فیزیولوژیکی این ارقام در دوره‌ای آبیاری مختلف برای پیشنهاد به زارع ضرورت و اهمیت اجرای این تحقیق را تأیید می‌کند. طبق گزارش ارید (۱۹۸۴) کل آب مصرفی آفتابگردان در طول رویش ۴۵۰ میلی‌متر است. البته این مقدار با شرایط آب و هوایی منطقه فرق می‌کند (۱۱)

میزان آب مصرفی آفتابگردان در ماه‌های اول رویشی کمتر از زمانی است که گیاه رشد کامل کرده باشد و از مرحله تشکیل گل به بعد به علت بالا بودن دمای

صرفه‌جویی در آب عملکرد مطلوبی نیز حاصل نماید.

مواد و روش‌ها

آزمایش در سال ۱۳۷۹ در مزرعه مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کرج با طول جغرافیایی ۵۱ درجه و عرض جغرافیایی ۳۵ درجه انجام گردید. متوسط بارندگی و دمای منطقه بر اساس آمار ۳۵ ساله به ترتیب ۲۴۲ میلی‌متر و ۱۳/۵ درجه سانتی‌گراد می‌باشد. بافت خاک مزرعه لومی رسی با جرم مخصوص ظاهری ۱/۴۵ گرم به سانتی‌متر مکعب و متوسط pH آن حدود ۷ بود.

طرح آزمایشی مورد استفاده طرح کرت‌های خرد شده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار بود. دورهای آبیاری به کرت‌های اصلی و ارقام به کار رفته به کرت‌های فرعی اختصاص داده شدند.

تیمارهای اصلی شامل دور آبیاری اول هر هفت روز یکبار (شاهد)، دور آبیاری دوم هر ۱۱ روز یکبار، دور آبیاری سوم هر ۱۵ روز یکبار، دور آبیاری چهارم هر ۱۹ روز یکبار بودند.

تیمارهای فرعی شامل رقم رکورده که یک رقم تجاری و دیررس است، رقم گلشید که جزو ارقام هیبرید داخلی با عملکرد خوب و متوسط رس می‌باشد و Hysun33 که جزو ارقام هیبرید خارجی (استرالیایی) و متوسط رس با طول بوته متوسط است، می‌باشدند.

روش کاشت به صورت جوی و پشته‌ای بود و هر کرت فرعی شامل پنج ردیف کاشت به فواصل ۶۰

کاهش در تعداد برگ و سطح برگ گیاه آفتابگردان می‌شود که اثر این دو باعث کاهش فتوستز و پایین آمدن عملکرد می‌گردد (۱۸).

فری‌رژ و همکاران (۱۹۸۶) عنوان کردند LAI در شرایط تنش و در مرحله بین ظهرور گل تا رسیدن فیزیولوژیکی ۳/۱۴ بود. در حالی که در شرایط عادی این عدد ۴/۸۷ بود، آنها نتیجه گرفتند حداقل مصرف آب در این دوره سبب کاهش فعالیت و پیری زود رس برگ‌ها و در نهایت کاهش عملکرد و درصد روغن می‌گردد (۸).

هیون و همکاران (۱۹۹۰) در تحقیق خود تحت عنوان اثرات خشکی روی فتوستز خالص آفتابگردان دریافتند که میزان جذب CO₂ در واحد سطح برگ در شرایط تنش بطور معنی‌داری نقصان یافت و این تأثیر منفی در طی دوران نمو زایشی شدیدتر گردید (۱۰).

نتایج وایز و همکاران (۱۹۹۰) نشان می‌دهد که کمبود آب در مرحله پر شدن دانه آفتابگردان سبب پایین آمدن پتانسیل آب برگ تا ۱۵-بار شد و در این حالت NAR تا ۵۰ درصد کاهش یافت (۱۷).

کانگاوان و پاتیل (۱۹۹۰) در نتایج خود دریافتند که NAR با RGR^۱ نسبت کاملاً مستقیمی دارد. همچنین راندمان دانده‌هی با RGR نسبت مستقیم داشت (۱۲). هدف از این تحقیق بررسی عملکرد و خصوصیات فیزیولوژیکی سه رقم آفتابگردان در شرایط کم آبیاری و نحوه تأثیرپذیری هر رقم و در نهایت تعیین رقم و دور آبیاری مناسب است که ضمن

عنوان اثرات حاشیه‌ای از ۳ ردیف باقی مانده با حذف نیم متر از ابتدا و انتهای خطوط کاشت نمونه‌برداری انجام گرفت. برای بررسی روند رشد و شاخص‌های فیزیولوژیکی اولین نمونه‌برداری ۲۵ روز بعد از کاشت شروع شد و هر ۱۵ روز یکبار تکرار گردید. ۵ بار نمونه‌برداری در طول دوره رشد و به روش تخریبی صورت گرفت. در هر واحد آزمایشی و از روی هر ردیف ۳ بوته که در شرایط طبیعی رقابت رشد کرده بودند برداشت و به آزمایشگاه منتقل شدند. برداشت نهایی نیز به مساحت ۲ متر مربع و به منظور بررسی عملکرد و اجزاء عملکرد انجام گرفت. وزن خشک نمونه‌ها پس از قرار دادن نمونه‌ها در آون ۷۵ درجه سانتی‌گراد و به مدت ۷۲ ساعت به دست آمد. سطح برگ هر نمونه به وسیله دستگاه اندازه‌گیری سطح برگ به دست آمد. داده‌های حاصل از آزمایش به وسیله نرم‌افزار MSTAT-C تجزیه و تحلیل آماری شدند و به وسیله آزمون دانکن در سطح احتمال ۰.۵٪ مقایسه میانگین‌ها انجام گرفت و برای ترسیم نمودارها و گراف‌ها از نرم‌افزار Excel استفاده گردید.

نتایج و بحث

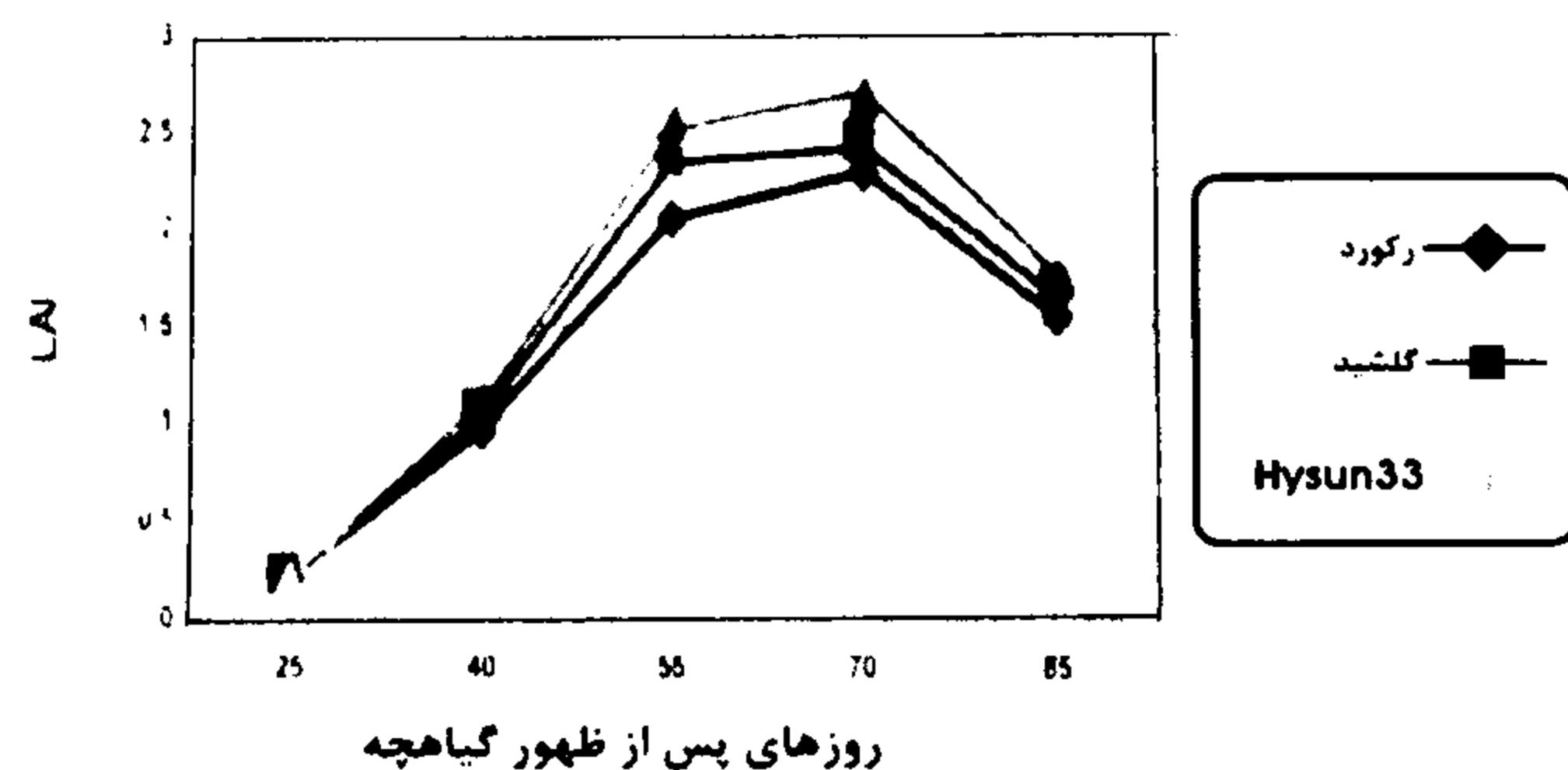
به علت این که اثرات اصلی و متقابل عملکرد دانه در سطح آماری ۰.۵٪ معنی‌دار بود لذا برای رسیدن به اطلاعات بیشتر فقط به بررسی و تفسیر نتایج به دست آمده از شاخص‌های فیزیولوژیکی و مقایسه میانگین اثرات متقابل عملکرد دانه در هکتار و شاخص برداشت پرداخته می‌شود و

سانتی‌متر و طول هشت متر بود. فاصله بوته‌ها روی ردیف ۲۰ سانتی‌متر انتخاب گردید. زمین محل آزمایش در سال قبل زیر کشت گندم بود و در پاییز سال ۷۸ شخم زده شده بود. در فروردین سال ۷۹ معادل ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار اوره (۴۶٪ نیتروژن) روی زمین پاشیده شده و به وسیله دیسک با خاک مخلوط گردید. موجودی فسفر خاک تا عمق ۳۰ سانتی‌متر بیشتر از ۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم خاک بود. به همین علت کود فسفره مصرف نشد. برای کنترل علف‌های هرز از علف‌کش تریفلورالین به میزان ۹۶۰ گرم ماده مؤثر در هکتار و به صورت پیش کاشت مورد استفاده قرار گرفت. طی فصل رشد نیز به دفعات لازم و جین دستی انجام گرفت. بذرها با قارچ کش بنومیل به نسبت دو در هزار ضدعفونی گردید و کاشت به روش هیرم کاری و با دست صورت گرفت و در هر محل کاشت دو عدد بذر کاشته شد. سپس در مرحله دو تا سه برگی به یک بوته تنک گردید. به دلیل عدم بروز بیماری و آفات هیچ گونه سمباسی صورت نگرفت. اعمال دوره‌ای آبیاری پس از استقرار کامل گیاهچه‌ها (۱۵ روز پس از کاشت) صورت گرفت. آبیاری توسط سیفون و به صورت یکنواخت انجام گرفت. به طوری که با ثبت زمان مساوی مقدار آب یکسانی به هر کرت تعلق می‌گرفت. طبقه‌های واقع در ردیف‌های کاشت مورد نمونه‌برداری، پس از پایان دوران گردهافشانی توسط کاغذ روزنامه پوشانیده شدند تا از خسارت گنجشک محفوظ بمانند.

با حذف ردیف اول و آخر هر واحد آزمایشی به

راوسون و ترنر (۱۳) طی آزمایشی نتیجه گرفتند تعداد برگ در آفتابگردان‌های تحت تنفس خشکی کمتر از ارقام بدون تنفس بود همچین سطح برگ با افزایش تعداد آب افزایش یافت. نشانه اصلی تنفس خشکی در مرحله رویش کاهش تعداد و اندازه برگ‌هاست. اگر کمبود آب ادامه یابد برگ‌های پایینی ریخته وارتفاع گیاه به میزان قابل توجهی، کمتر از حد طبیعی خواهد بود.

شکل ۲- نشان می‌دهد رقم Hysun33 LAI با حدود ۲/۷ در نقطه اوج بالاتر از دو رقم گلشید و رکورد که به ترتیب LAI برابر با $2/4$ و $2/3$ دارند، قرار گرفته است. با توجه به آنچه از این منحنی دیده می‌شود این رقم توسعه سطح برگ بهتری از دو رقم دیگر دارد، لذا پتانسیل بیشتری برای تولید ماده خشک دارد. در ۸۵ روز پس از ظهر گیاهچه LAI در رقم Hysun33 باز هم بالاتر از دو رقم دیگر قرار گرفته است لذا افت LAI در این رقم کمتر از دو رقم دیگر مشهود است. این توسعه برگ بهتر به رقم Hysun33 این امکان را می‌دهد که کارخانه کربوهیدرات‌سازی بیشتری برای تولید داشته باشد و یک صفت بسیار مناسب برای این رقم می‌باشد.

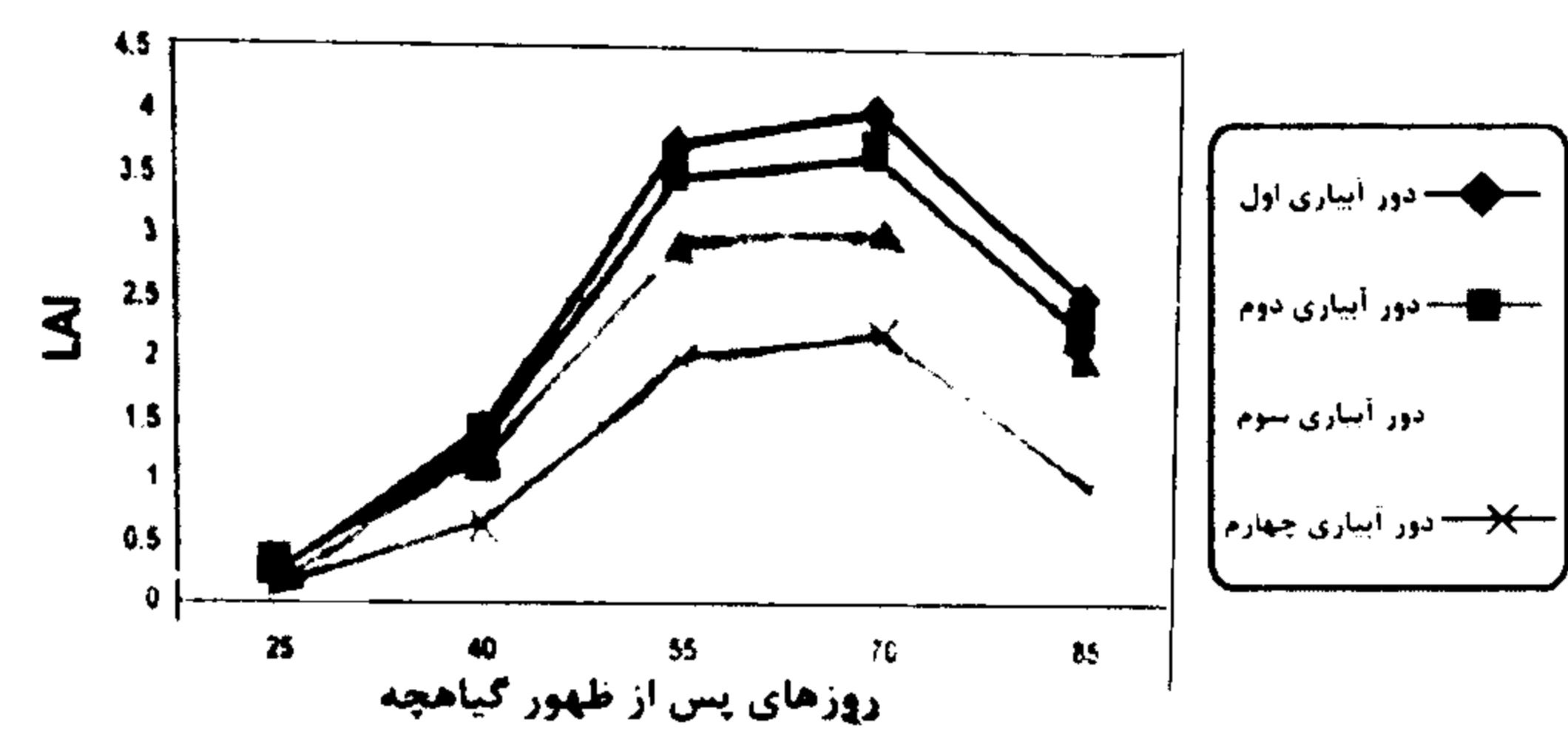
شکل ۲- برآورد LAI بین ارقام مختلف

از آوردن جدول ANOVA اجتناب می‌شود.

شاخص سطح برگ (LAI)

شاخص سطح برگ نسبت سطح برگ به سطح زمین اشغال شده توسط گیاه است. LAI با گذشت زمان به دلیل تولید برگ‌های جدید و افزایش سطح برگ افزایش می‌یابد. اما پس از رسیدن به یک حد معین شروع به کاهش می‌نماید که این حد بستگی به رقم و شرایط محیطی دارد (۳).

شکل ۱- نشان می‌دهد در دور آبیاری اول (شاهد) LAI در نقطه اوج خود در حدود ۴ می‌باشد و برای دورهای آبیاری دیگر LAI به ترتیب $2/4$, $3/7$, $2/4$, $3/7$ می‌باشد. بدیهی است اثر کمبود آب بر روی مرغولوزی گیاه، کمبود تعداد برگ، کاهش سطح برگ و ریزش برگ‌ها می‌باشد، لذا نتایج به دست آمده قابل توجیه است.

شکل ۱- برآورد LAI در دورهای آبیاری

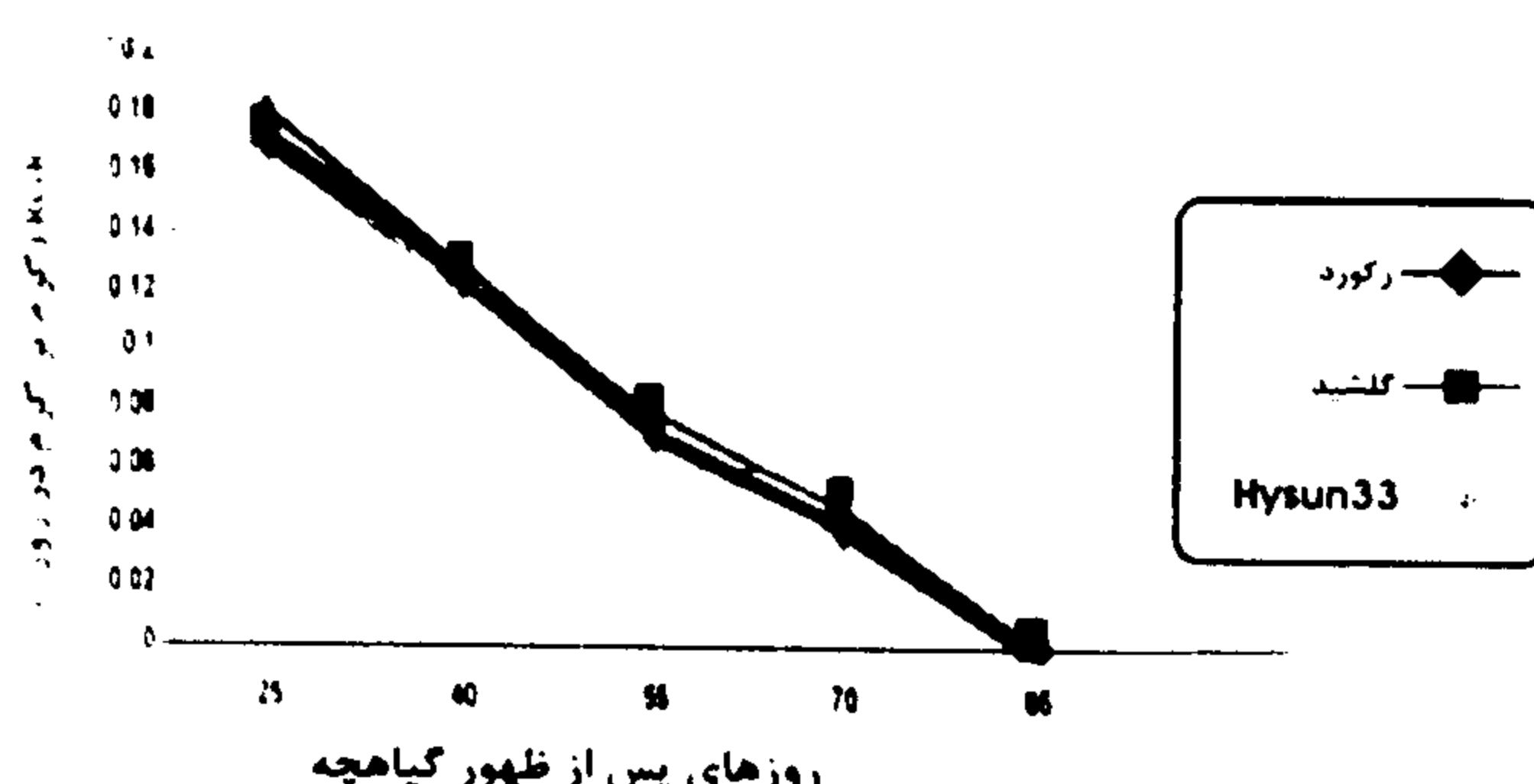
در ۸۵ روز پس از ظهر گیاهچه نیز LAI به ترتیب به $2/5$, $2/3$, $2/4$ و ۱ برای دوره‌های آبیاری اول تا چهارم به دست آمده است. با وجود این که LAI پس از رسیدن به اوج خود شروع به افت می‌کند ولی این افت با افزایش فواصل آبیاری شدیدتر می‌شود.

شکل ۳- برآورد RGR در دورهای آبیاری مختلف

به نظر می‌رسد به این علت هر چه فواصل آبیاری بیشتر شده RGR زودتر به صفر رسیده و شیب تندی را برای نزول مقدارش دارد، یگاپان نیز نتایج مشابهی به دست آورده است (۱۸).

شکل ۴- نشان می‌دهد که RGR برای ارقام Hysun33 گلشید و رکورد در نقطه شروع و اوج خود به ترتیب $0/18$, $0/17$ و $0/17$ می‌باشد و در انتهای به ترتیب $-0/01$, $-0/04$ و $-0/05$ می‌رسد. ملاحظه می‌شود رقم RGR, Hysun33 بالاتری را در نقطه اوج و نزول نسبت به ارقام دیگر دارد.

شکل ۴- برآورد RGR بین ارقام مختلف

سرعت رشد محصول (CGR)

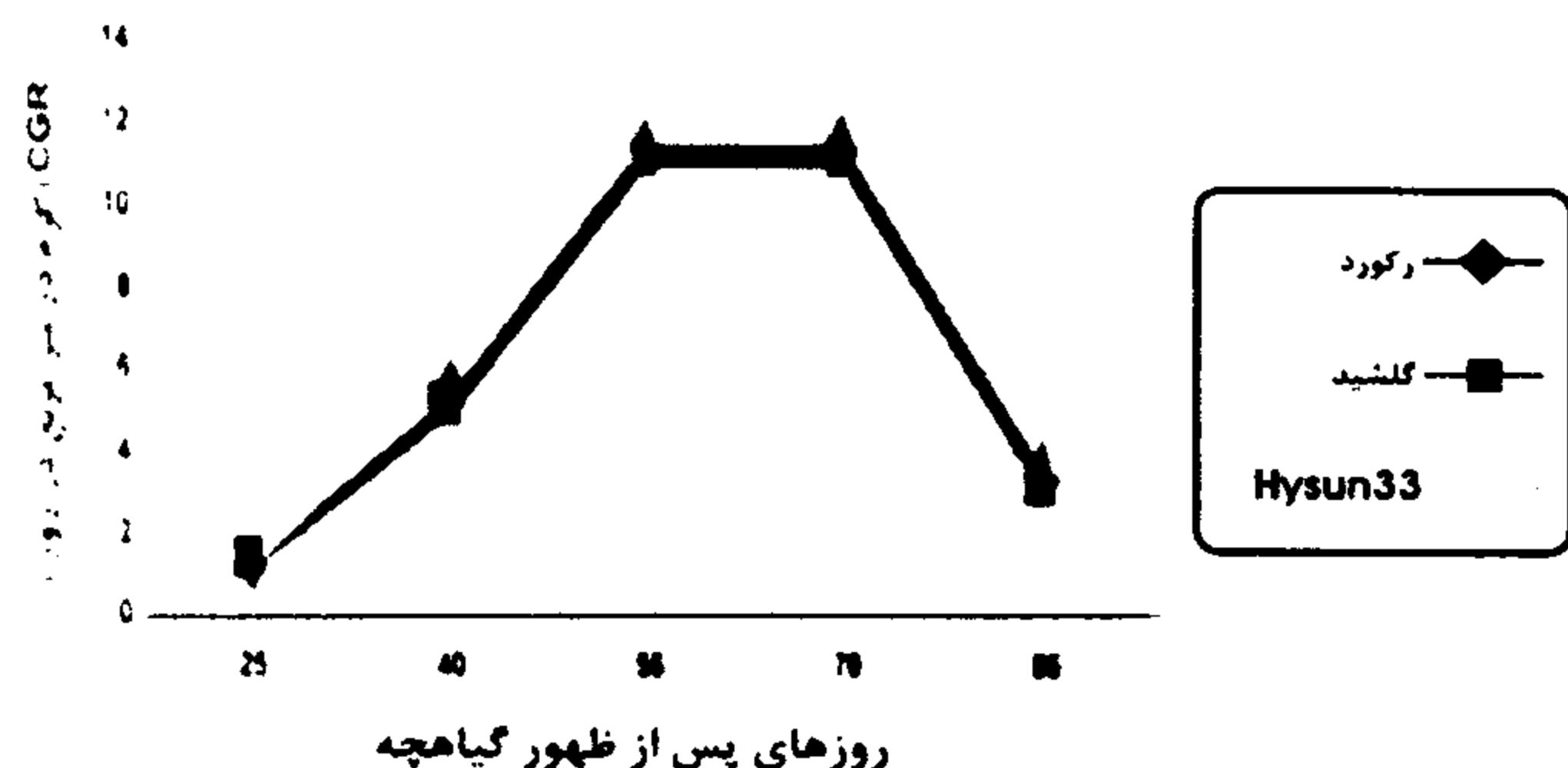
سرعت رشد محصول به صورت میزان تولید خشک در واحد سطح تعریف می‌شود. CGR تا

سرعت رشد نسبی (RGR)

سرعت رشد نسبی بیان کننده وزن خشک اضافه شده به وزن اولیه در یک فاصله زمانی معین است RGR با گذشت زمان مرتبا در حال کاهش است و علت آن افزایش سایه‌اندازی گیاه در میان برگ‌های داخل پوشش و افزایش قسمت‌های ساختمانی و غیر مؤثر در فتوستز می‌باشد، در اواخر فصل رشد بعلت افزایش برگ‌های پیر RGR منفی می‌شود. RGR در دور آبیاری سوم و چهارم از $0/15$ شروع می‌شود و به ترتیب به $-0/08$ و $-0/09$ می‌رسد. همانطور که در شکل شماره ۳- ملاحظه می‌شود در همه دوره‌های آبیاری RGR سیر نزولی دارد ولی هر چه فواصل آبیاری بیشتر می‌شود میزان RGR نیز پایین می‌آید. هاشمی دزفولی و هربرت (۱۹۹۲) اعلام داشتند تغییرات RGR نسبت به زمان کاهشی دارد ولی شیب آن بسته به عوامل محیطی است. در این تحقیق نیز ملاحظه می‌شود شیب RGR برای دور آبیاری سوم و چهارم در ۷۰ روز پس از ظهر گیاهچه تندتر از دور آبیاری اول و دوم است و همانطور که در شکل ۳- دیده می‌شود RGR برای دور آبیاری اول در ۸۵ روز پس از ظهر گیاهچه و برای دور آبیاری دوم، سوم و چهارم به ترتیب در ۷۸ و ۷۳ و ۷۳ روز پس از ظهر گیاهچه به حد صفر رسیده است. تنفس خشکی باعث پیری زودرس گیاه می‌شود و این مکانیسم برای این است که گیاه برای فرار از خشکی هر چه سریعتر طول دوره رشد خود را تمام کند (۴).

پس از ظهور گیاهچه افت می‌کند. ولی برای دور آبیاری چهارم شروع افت CGR در ۵۵ روز پس از ظهور گیاهچه اتفاق می‌افتد. به نظر می‌رسد گیاه تحت کمبود شدید آب قبل از این که به حداکثر رشد خود برسد برای کاهش تبخیر و تعرق اقدام به ریزش برگ‌ها می‌کند و به این ترتیب کارخانه کربوهیدرات‌سازی خود را از دست می‌دهد. همانطور که دیده می‌شود CGR در دوره آبیاری چهارم زودتر از دوره‌های آبیاری دیگر افت می‌کند.

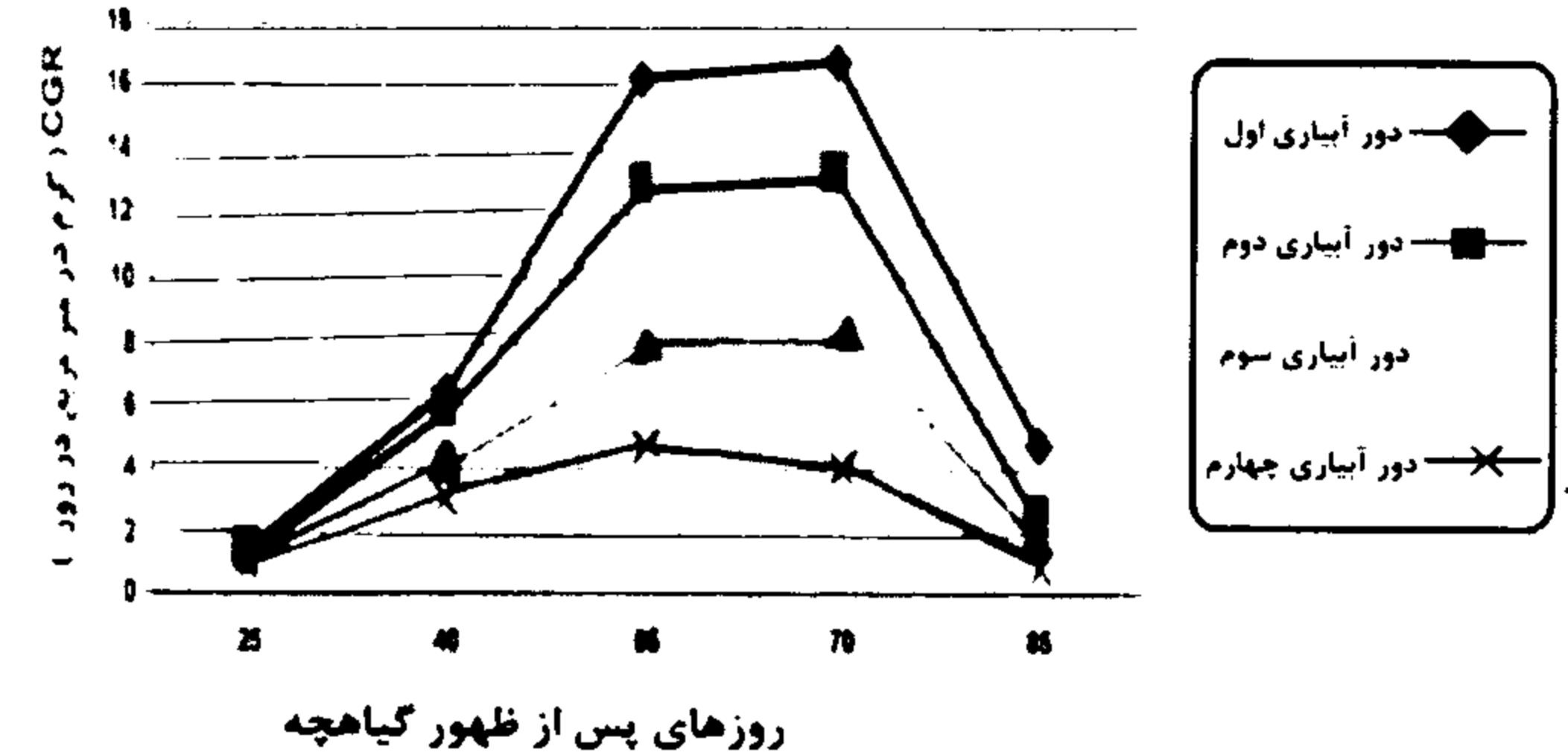
شکل ۶- نشان می‌دهد بین ارقام آفتابگردان از لحاظ CGR تفاوتی دیده می‌شود. رقم Hysun33 برابر با ۱۲ و گلشید و رکورد CGR برابر با ۱۱ را در نقطه اوج دارند. همانطور که قبلاً بیان شد، رقم Hysun33 LAI و توسعه سطح برگ بهتری از دو رقم دیگر داشت (شکل ۴) و با توجه به رابطه مستقیمی که بین LAI و CGR وجود دارد می‌توان نتیجه گرفت این رقم با حفظ سطح برگ خود توانایی بیشتری برای رسیدن به حداکثر CGR را از خود نشان می‌دهد زیرا با دریافت تشعشع بهتر کربوهیدرات‌سازی را می‌سازد.

شکل ۶- برآورد CGR بین ارقام مختلف

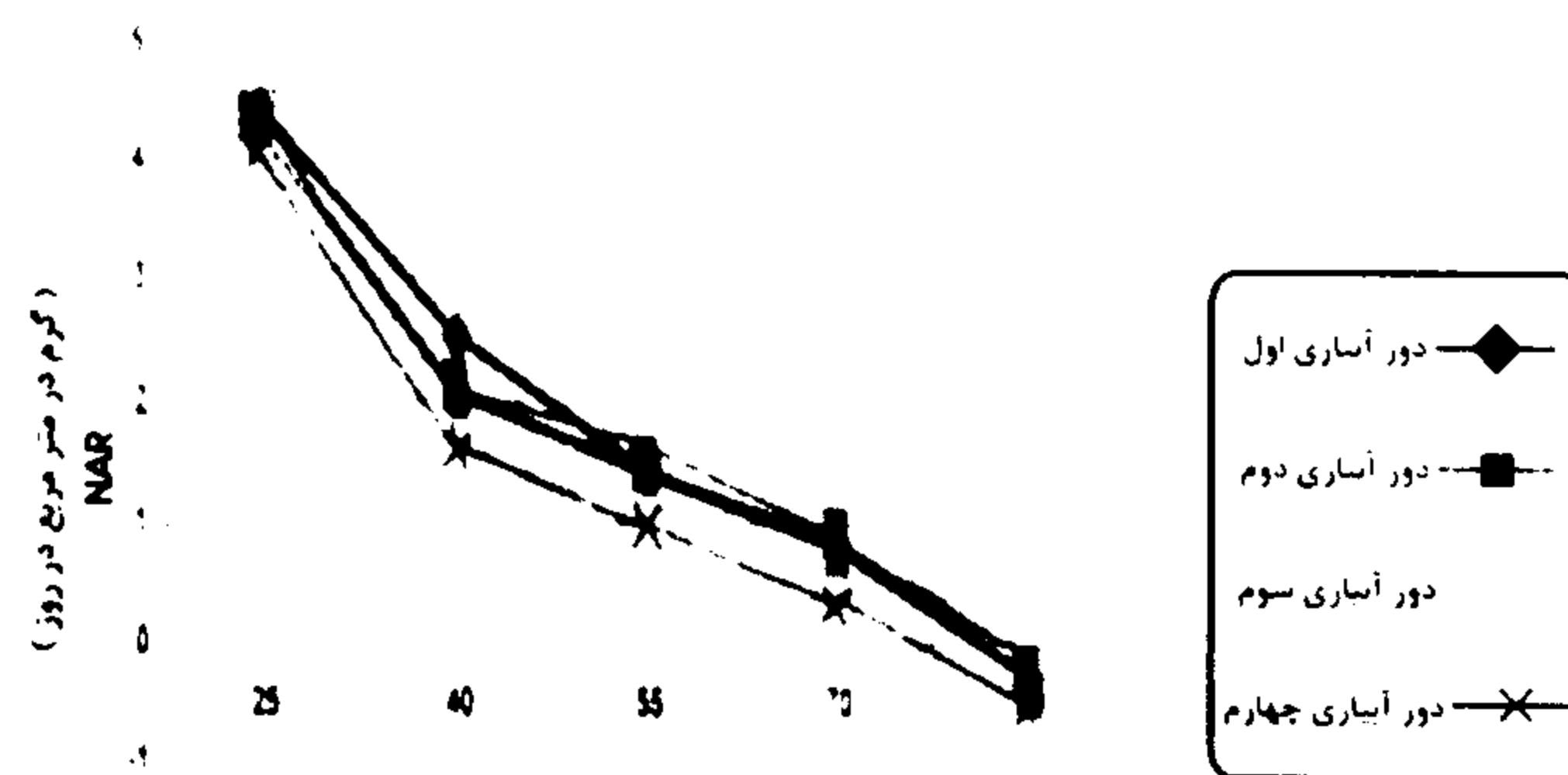
مرحله CGR روند نزولی به خود می‌گیرد. افزایش CGR در ابتدای فصل رشد به زیاد شدن سطح برگ LAI نسبت داده می‌شود و مقدار آن در مرحله‌ای که AI حداکثر است ماکریم می‌باشد چون برگ‌ها عامل اصلی فتوستز و افزایش ماده خشک در واحد سطح هستند. کاهش سرعت رشد محصول را تا مرز صفر می‌توان به علت کاهش فتوستز خالص و مصرف کربوهیدرات‌ها در مسیر تنفس نسبت داد (۳).

شکل ۵- نشان می‌دهد CGR بشدت تحت تأثیر دوره‌های آبیاری قرار گرفته است. به این ترتیب که برای دوره‌های آبیاری اول تا چهارم در نقطه اوج خود بترتیب، ۱۷، ۱۳، ۸ و ۵ (گرم در مترمربع در روز) می‌باشد.

شکل ۵- برآورد CGR در دوره‌های آبیاری مختلف

با توجه به رابطه منطقی و مستقیم بین LAI و CGR این نتایج با نتایج به دست آمده برای LAI مطابقت دارد و نشان می‌دهد، تنش خشکی با اثر بر روی توسعه برگ‌ها، تولید ماده خشک و سرعت رشد محصول را تحت تأثیر قرار می‌دهد. ترنر و برادو (۱۶) نیز اظهار داشتند کمبود آب در آفتابگردان میزان فتوستز خالص را تحت تأثیر قرار می‌دهد لذا وزن خشک برگ‌ها و ریشه‌ها و ساقه‌ها را کاهش می‌دهد. از این‌یند پس CGR به نقطه اوج خود در ۷۰ روز

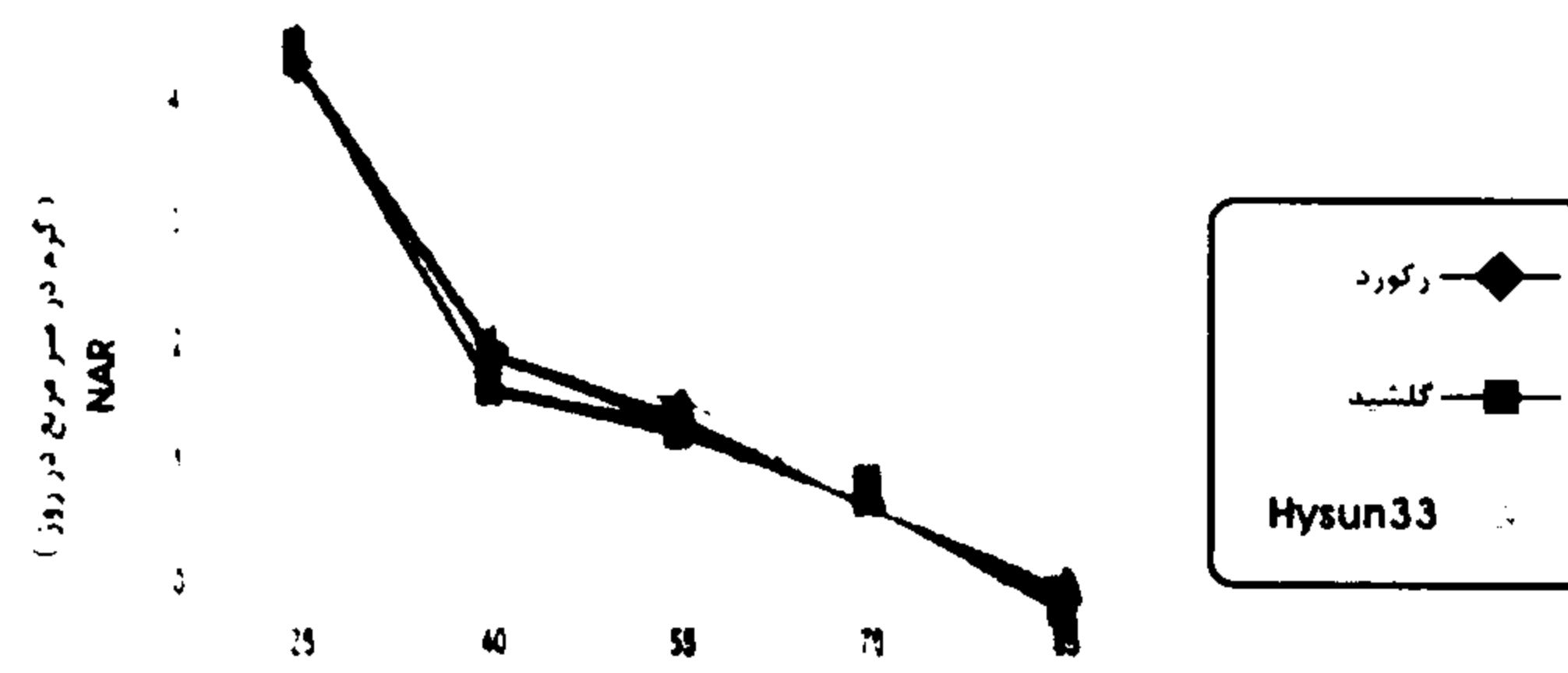

شکل ۷- برآورد NAR در دورهای آبیاری

سرعت جذب خالص (NAR)

سرعت جذب خالص یا سرعت واحد برگ عبارت است از مقدار مواد ساخته شده خالص در واحد سطح برگ در واحد زمان NAR به تدریج به علت سایه اندازی برگ‌ها روی همدیگر سیر نزولی پیدا می‌کند و این افت NAR با گذشت زمان تحت تأثیر شرایط محیطی قرار می‌گیرد (۳).

شکل ۷- نشان می‌دهد که NAR برای دوره آبیاری اول تا سوم از ۴/۵ و برای دور آبیاری چهارم از ۴ شروع می‌شود و سپس برای همه دوره آبیاری‌ها سیر نزولی را شروع می‌کند ولی شبیه افت NAR برای دور آبیاری سوم و چهارم شدیدتر از دور آبیاری اول و دوم است. با توجه به این که در حالت عادی NAR به علت سایه اندازی برگ‌ها کاهش می‌یابد ولی در تیمارهای تحت تنفس با وجود این که به علت بسته شدن روزنه‌ها به عنوان مکانیزمی برای مبارزه با تلفات آب، ظرفیت فتوستتر، پایین می‌آید ولی به علت کمبود تعداد برگ و سطح برگ کمتر سایه اندازی کمی در تیمارهای با آبیاری کمتر ملاحظه می‌شود این نتایج با نتایج به دست آمده برای LAI قابل بحث است، محدودیت فتوستتر تحت اثر NAR کمبود آبیاری اثر بیشتری را بر روی افت NAR می‌گذارد تا سایه اندازی برگ‌ها، و این عامل باعث شدید شدن شبیه افت NAR در تیمارهای دور آبیاری سوم و چهارم شده است.

شکل ۸- برآورد NAR بین ارقام مختلف

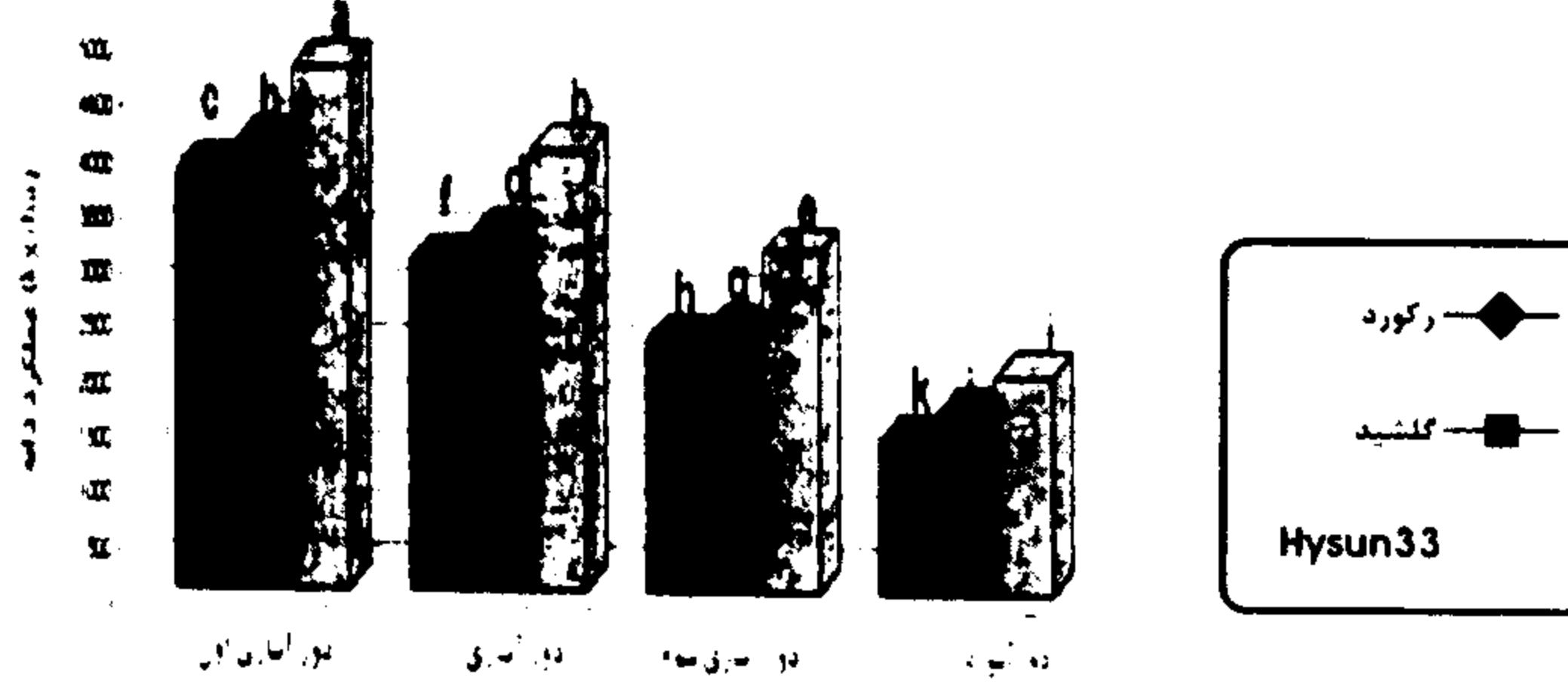
وایز و همکاران (۱۷) اظهار داشتند تنفس خشکی که باعث پایین آمدن پتانسیل آب برگ تا ۱۵- بار گردد فتوستتر خالص را تا ۵۰ درصد کاهش می‌دهد و علت آن عدم هدایت روزنایی به علت بسته شدن روزنها می‌باشد. همچنین اظهار داشتند تحت تنفس خشکی که پتانسیل آب برگ بین ۱۰- تا ۱۱- اتمسفر می‌رسد. فتوفسفوریلاسیون حلقه‌ای^۱ و غیر حلقه‌ای و انتقال الکترون^۲ کاهش می‌یابد و کمبود آب آنزیم‌های مراحل حد وسط واکنش تاریکی فتوستتر را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

با این نتایج می‌توان گفت در تیمارهای تحت تنفس با وجود سایه اندازی کمتر برگ‌ها به علت عدم توسعه

۱- Cricular photophorylation

۲- Electron Transport

رقم گلشید در دور آبیاری اول دارد و حتی عملکرد بالاتری را نسبت به رقم رکورد در دور آبیاری اول دارد لذا این رقم توانسته است با مصرف آب کمتری عملکرد برابر وقتی بیشتری از ارقام دیگر مورد آزمایش به دست بیاورد لذا رقم Hysun33 به عنوان رقمی که در شرایط کمبود آب آبیاری می‌توان توصیه کرد معروفی می‌شود.

شکل ۹- مقایسه میانگین اثر متفاوت دور آبیاری با رفع بر روی عملکرد دانه آفتابگردان

شاخص بروداشت

این صفت تحت تأثیر دورهای آبیاری به طور معنی‌داری کاهش یافت (شکل ۱۰). هر چند میزان کاهش این صفت در اثر تنفس رطوبتی در مقایسه با افت عملکرد دانه چندان زیاد نبود، این موضوع حاکی از آن است که سرعت کاهش عملکرد دانه بر اثر خشکی اندکی بیشتر از سرعت کاهش ماده خشک در گیاه است. کاهش شاخص بروداشت در نتایج دی‌اندریا و همکاری (۱۹۹۵) گزارش شده است (۷). با توجه به این که شاخص بروداشت برای رقم Hysun33 و شرایط کمبود آب کمتر افت کرد و همچنین این رقم عملکرد بهتری حتی با مصرف آب کمتر ایجاد کرده است. از طرفی شاخص‌های

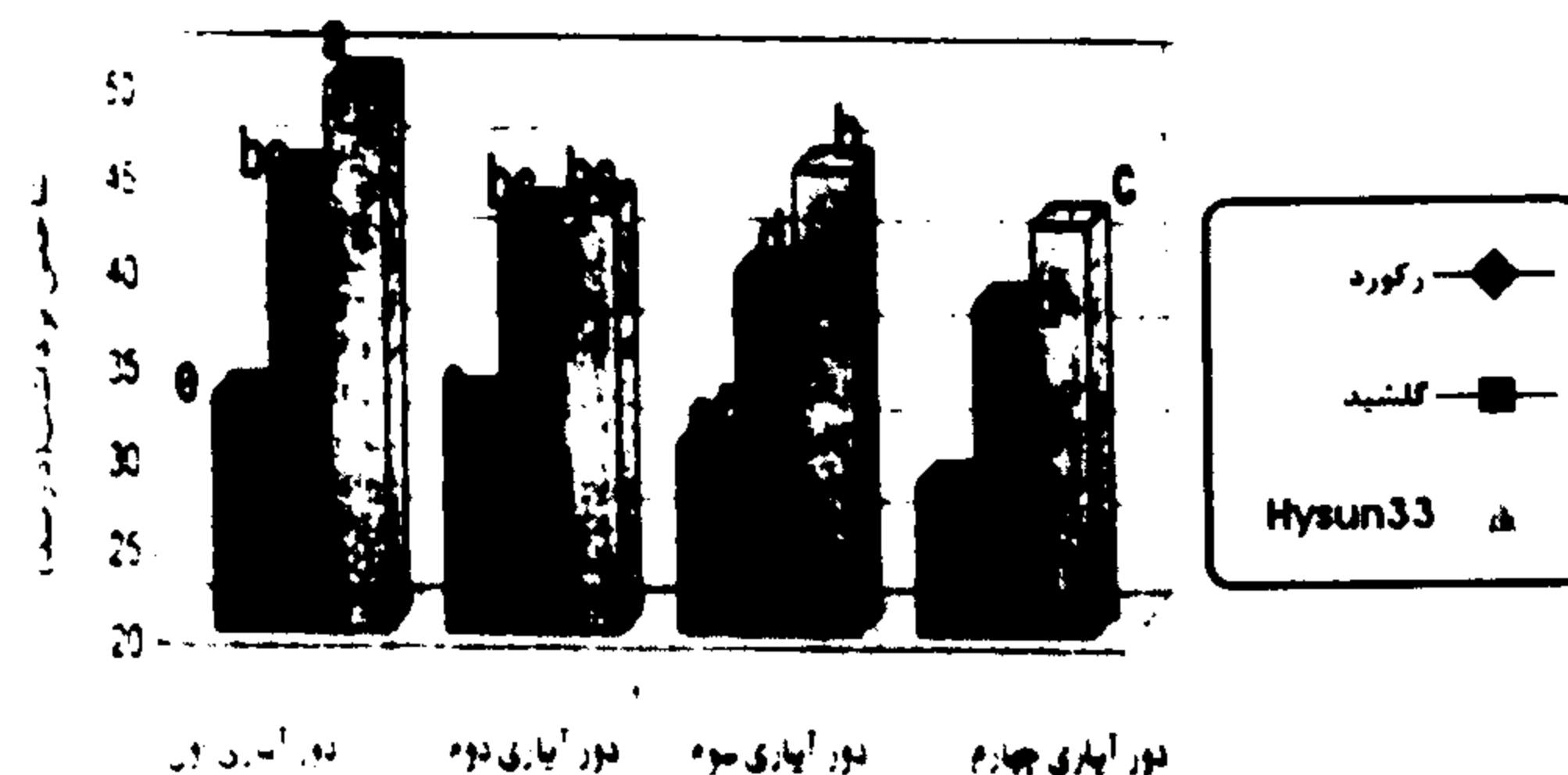
سطح برگ، به علت محدود شدن و مختلف شدن فتوستز، فتوستز تک برگ کاهش می‌یابد و اثر این عامل بیش از سایه‌اندازی برگ‌ها می‌باشد. شکل ۸- نشان می‌دهد ارقام مختلف به یک نسبت میزان NAR را دارا می‌باشند و فتوستز تک برگ در همه ارقام سیر نزولی را به خود می‌گیرد که به علت سایه‌اندازی برگ‌ها می‌باشد. همچنین همه ارقام تحت تأثیر تنفس خشکی میزان فتوستز پائین‌تری را دارا می‌باشند، بنابراین تفاوت چندانی بین مقادیر NAR برای سه رقم به کار برده شده در آزمایش دیده نمی‌شود.

عملکرد دانه در هکتار

شکل ۹- نشان می‌دهد بالاترین عملکرد را در دور آبیاری اول و برای رقم Hysun33 داریم با عملکردی برابر ۴۷۲۳ کیلوگرم در هکتار و پایین‌ترین عملکرد مربوط به رقم رکورد در آبیاری چهارم ۱۴۰۳ کیلوگرم در هکتار عملکرد دانه به دست آمد، نکته قابل بحث در این شکل کلاس‌بندی میانگین‌ها می‌باشد. همانطور که می‌بینیم رقم گلشید در دور آبیاری اول با رقم Hysun33 در دور آبیاری دوم از لحاظ عملکرد تفاوتی با هم ندارند و حتی عملکرد این دو بالاتر از عملکرد دانه رقم رکورد در دور آبیاری اول می‌باشد. نتیجه‌ای که می‌توان گرفت این که رقم Hysun33 در دور آبیاری دوم از لحاظ عملکرد تفاوتی با هم ندارند و حتی عملکرد این دو بالاتر از عملکرد دانه رقم رکورد در دور آبیاری اول می‌باشد. نتیجه‌ای که می‌توان گرفت این که رقم Hysun33 عملکرد برابری را در دور آبیاری دوم را

پر شدن دانه حتی در شرایط تنفس باعث برتری این رقم به ارقام دیگر شده است. لذا با کاشت این رقم ضمن به دست آوردن عملکرد مطلوب در مصرف آب صرف جویی بعمل خواهد آمد.

فیزیولوژیکی CGR، NAR و RGR در این رقم تفاوت چندانی با رقم های دیگر نشان نمی دهد می شود نتیجه گرفت علت عملکرد مطلوب این رقم تخصیص بهتر مواد فتوسنتزی به نفع مرحله زایش و

شکل ۱۰- مقایسه میانگین اثر متقابل دور آبیاری با رقم بر روی شاخص برداشت آفتابگردان

سپاسگزاری

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه تهران که هزینه اجرای این پژوهش را پرداخت نمودند صمیمانه سپاسگزاری و قدردانی می شود.

منابع

- ۱- راضی، ه. م. آсад. ۱۳۷۷، ارزیابی تغییرات صفات مهم زراعی و معیارهای سنجش تحمل به خشکی در ارقام آفتابگردان مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، جلد دوم، شماره اول، صفحات ۴۲-۴۱.
- ۲- عرضی، ی. ۱۳۷۵. علوم و تکنولوژی آفتابگردان. انتشارات اداره کل پنبه و دانه های روغنی ایران ۷۵۰ صفحه.
- ۳- کریمی، م و م. عزیزی. ۱۳۷۶. آنالیزهای رشدگیاهان زراعی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- ۴- کوچکی، ع.وغ. سرمهدی. ۱۳۶۹. (ترجمه) فیزیولوژی گیاهان زراعی. چاپ دوم. انتشارات جهاد دانشگاهی دانشگاه فردوسی مشهد. ۴۶۷ صفحه
- 5- Bonari, E., G.P.V.Vannozzi, A.Benvenuti, and M.Baldini 1992. Modern aspects of sunflower cultivation techniques. Proc. 12th, Sunf, pisa, Italy.
- 6- Cox W. J. and G. P. Jolliff 1986, Growth and yield of sunflower and soybean under soil water deficits. Agron. J. 18: 226-230
- 7- DAndria, R., and Chiarnada, V. Magliulo, and V. Mori. 1995. Yield and soil water

- uptake of sunflower sown in spring and summer. *Agron. J.* 87: 1122-1128
- 8- Freres, E. C. Gimenz and J. M. Fernandez. 1986. Genetic variability in sunflower cultivars under drought I. Yield relationships. *Aust. J. Agric. Res.* 37: 573-582.
- 9- Gomez, D., O. Martinez, M. Arona and V. Castro. 1991. Generation a selection index for drought tolerance in sunflower. I. Water use and consumption, *Helia*, 14, No. 15: 65-70
- 10- Human, J., J. D. Du Toit, H. D. Vezuidenhout, and L. P. Bruyn. 1990. The influence of plant water stress on net photosynthesis and yield of sunflower. *Agricultural*
- 11- Orde, J. R. 1984, Yield & water use efficency sunflower concentration and quality of dryland sunflower growth in high Plains *Agron. J.*, 76: 229-235.
- 12- Patil, B. P., and S. B. Gangavane. 1990. Effects of water stress imposed at various growth stages on yield of groundnut and sunflower. *Journal of Maharashtra Agric. Init.* 15(3): 322-324.
- 13- Rawson, H.M., and N.C. Turner. 1982. Recovery from water stress in five sunflower cultivars. I. Effect of the timing of water application on leaf area and seed production. *Aust. J. Plant Physiol.*, 9: 437.
- 14- Schneiter, A., A. B. L. L. Johnson and T. L. H. Enderson 1992 Rooting depth and water use different sunflower phenotype. *Proc. 13th. Int. sunf. Pisa. Italy.*
- 15- Simane, B. J. M. Peacock, and P. C. Struik. 1993. Difference in developmental plasticity and growth rate among drought resistant and susceptible cultivars of durum wheat. *Plant and Soil.* 157: 155-166.
- 16- Turner, N. C., and M. A. Sobrado. 1987. Photosynthesis dry matter accumulation and distribution in the wild sunflower and cultivated sunflower as influenced by water deficits. *Field Crops.* 44: 435-436 Uir. Of Illinois plant cell Environ., 13L. 923-931.
- 17- Wise, R. R., J. R. Fredrick, D. M. Alm, D. M. Kramer, J. D. Hesketh, A. R. Corfts, and D. R. Ort. 1990. Investigation of the limitation of photosynthesis induced by leaf water deficits in field grown sunflower. Uir. of IIIinois Plant cell Environ. 913L.923-931
- 18- Yegappan, T. M, D. M. Paton, C. T. Gates, and W. J. Muller. 1982. water stress in sunflower response if cypselasiz: *Ann. Bot.* 49: 63-68.

EFFECT OF FOUR IRRIGATION INTERVALS ON SEED YIELD AND PHYSIOLOGICAL INDEXES OF THREE SUNFLOWER CULTIVARS.

Kh. Karim Zadeh Asl¹, D. Mazaheri², S.A. Peyghambari³

1- MSc in Agronomy , 2,3- Professor and Assistant Professor of Tehran University

Received : 5/6/2004

ABSTRACT

This experiment was conducted in 2000 to study the effects of four irrigation intervals on the seed yield and physiological indexces of three sunflower cultivars. The experiment was performed on the experiment farm of Oil Seed Department, Seed and Plant Improvement Research Institute in Karaj. Cultivars were: Record, Golshid, and Hysun33. The irrigation intervals included; every seven, eleven, fifteen and nineteen days. The results indicated that with increaseing irrigation interval the physiological indexes decreased. Physiological indexes including CGR, RGR, NAR in different cultivars had no differences. But LAI had a higher value in Hysun33 than other cultivars. Harvest index for this cultivar under water stress was higher affected less than other two cultivars. This cultivar produced a better yield even with use of less water. This might be due to highest translocation during productive stage and grain filling. Cultivation (sowing) of this cultivar could give better yield by using less amount of water. It was concluded that these cultivars can be recommended to farmer.

Key word: Irrigation Interval, Sunflower Cultivars, Water Deficiency, Physiological indexes